

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.444/2014/7.szám

A Kúria a dr. Varga István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Molnár Krisztián jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Hivatal alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. március 3. napján kelt 26.K.32.624/2013/14. számú ítélete ellen a felperes által 18. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.32.624/2013/14. számú ítéletét az alperes 996/12/2013. számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint elsőfokú és 125.000 (százhuszonötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az adóhatóság ellenőrei 2013. január 29-én fedett ellenőrzést végeztek a „V.” elnevezésű vendéglátó egységben, ahol egy üzemelő, bekapcsolt állapotú elektromos és internet hálózatra csatlakoztatott T. N.fantázia nevű internet terminált (a továbbiakban: terminál) találtak, amely érme és bankjegy elfogadóval rendelkezett. A terminál kihelyezésének időpontja 2012. november 7., üzemeltetője a felperes volt. Az ellenőrök a terminálba korábban egy vendég által behelyezett chip kártyával próbajátékot kezdtek, a terminál bankjegy elfogadójába 500 Ft-ot helyeztek el. Ennek eredményeként az alapképernyő jobb felső sarkában lévő ikonsorban 500 egység kerül feltüntetésre, internet használatra fordítható időként pedig 1 óra 55 perc. Az ellenőröknek a játékfelületről kilépve 370 egységük maradt, az internetre fordítható idejük 1 óra 25 percre csökkent. Az ellenőrök kérték a játék során elért 1000 egység kredit érték kifizetését, a

vendéglátóegység alkalmazottja azonban úgy nyilatkozott, hogy a terminálon nincs kifizetés. Az ellenőrök 13 perc terminálhasználat után felfedték magukat, igazolták ellenőrzési jogosultságukat, helybenhagyással lefoglalták a terminált (amit hologramos matricákkal lezártak), a rendszerdokumentációt, mellékleteit, 13 db chip kártyát, és 6 fényképet, jegyzőkönyvet készítettek. A jegyzőkönyv megküldésével tájékoztatták a felperes ügyvezetőjét észrevételezési jogáról, aki nem élt ezzel a lehetőséggel.

Az adóhatóság 2013. június 3-án a vendéglátó egységben utóellenőrzést végzett, amely során a terminál merev lemezének adattartalmáról, írásvédő alkalmazása mellett, másolatot készített.

Az ellenőrzések eredményeként az alperes azt állapította meg, hogy a terminál pénznyerő automatának minősül, és az ellenőrzés idején üzemeltetésére az állami adóhatóság engedélye nélkül került sor, erről tájékoztatta a felperest, aki érdemi észrevételt terjesztett elő, amelyben vitatta az alperes megállapítását. Érvelésének alátámasztására becsatolta a közjegyzői kirendelésre K. Z., dr. B. S. és R. E. igazságügyi informatikai szakértők által 2012. október 24-én és 2012. november 5-én elkészített véleményeket, hivatkozott más ügyekben is előterjesztett szakértő kirendelésére vonatkozó indítványaira és a terminál minősítése tárgyában kiadott adóhatósági állásfoglalásokra (a 2010. december 15-i 79086/2010-re és a 2011. augusztus 8-i „Feljegyzés”-re).

Az alperes a 2013. július 25. napján kelt határozatában a felperessel szemben 1.100.000 Ft bírságot szabott ki. Határozatának megállapítása szerint a „vendéglátó egységben üzemelt terminál a berendezésbe helyezett készpénz ellenében képzett egyenleg terhére internet használatot biztosított, a berendezés azonban a játékokban való részvételt is biztosított, amely során a játék eredménye alapján változott az egyenleg. Az ellenőrök próbajáték keretében a berendezésbe helyezett összegből képzett egyenleg terhére (500 Ft) tétet tudtak feltenni, játékjogot szereztek, továbbá a terminál használata során fennállt a nyeremény elérésének lehetősége, ugyanis a Bonus Dice típusú játékban 300 egységnyi kreditnél 200 egységnyi nyereményt, a Turbo Dice típusú játékon az első tét felhelyezése alkalmával 40 egységnyi nyereményt, valamint 470 értékű bónus nyereményt értek el, míg a Bonus Dice típusú játékon a többi játékban vesztek. A nyereség vagy a veszteség kizárólag a véletlentől függött”. Mindezek miatt az állami adóhatóság engedélye nélkül egy olyan terminál üzemelt a vendéglátó egységben, amely – a próbajáték során feltárt – működési mechanizmusa alapján az állami adóhatóság engedélye nélkül szerencsejátékban való részvételt biztosított. A felperes, mint üzemeltető megsértette a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényt (a továbbiakban: Szjtv.) 1.§ (1) bekezdését, 2. § (2) bekezdését, 12.

§ (1) bekezdését, 12.§ (3) bekezdés d) pontját, 12. § (5) és (6) bekezdését. Az alperes a bírság kiszabása során súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy a felperes a határozattal érintett jogsértés elkövetésének időpontját megelőző két éven belül három alkalommal volt hasonló jogsértésekkel jogerősen bírságolva.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Érvelése szerint az alperes nem tisztázta a határozathozatalhoz szükséges tényállást, a javára szóló körülményeket nem vette figyelembe, a folyamatban lévő többi üggyel összefüggő körülményekkel és a már rendelkezésére álló iratokkal, adatokkal ellentétes tartalmú érdemi döntést hozott. Sérelmezte, hogy a közigazgatási eljárás során nem került sor szakértő kirendelésére. A keresetében előadottak alátámasztásaként hivatkozott a közigazgatási eljárás során becsatolt szakvéleményekre, állásfoglalásokra és a büntetőügyben az alperesi képviselő jelentében elvégzett bizonyítási kísérletre. Az volt a jogi álláspontja, hogy a terminál működési elvei és tényleges működése sem feleltethető meg az Szjtv. pénznyerő automatára vonatkozó definíciójának, indítványozta a perben igazságügyi szakértő kirendelését.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Érvelése szerint az ellenőrzési jegyzőkönyv, amely közokirat, az utóellenőrzés és a merevlemezről lementett adatok elemzése megcáfolja a felperes által előadottakat, a más eljárásokban feltárt tényállások, döntések pedig nem képezhetik jelen ügy tárgyát. Hangsúlyozta e körben, hogy a terminálon futó programok külső fél hozzáféréseivel történő technikai beavatkozással bármikor megváltoztathatók, a 79086/2010. számú állásfoglalása kapcsán nem került sor az eszköz megtekintésére, rendszerdokumentáció sem állt rendelkezésre, az állásfoglalásnak egyébként sincs kötelező ereje. A Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal (a továbbiakban: MKEH) 2012. április 2-i tájékoztatójában utalt arra, hogy a terminál működése alapján megfelelhet a pénznyerő automata terminál fogalmának. Az MKEH egyébként más állásfoglalásaiban azt állapította meg, hogy a terminál ténylegesen nem engedélyezhető pénznyerő automataként működött. Nem informatikai szakkérdés annak eldöntése, hogy megvalósult-e szerencsejáték szervezés, mert ez az állami adóhatóság hatáskörébe tartozik.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:

Az alperes eleget tett a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. A konkrét ügyben a tényállást az ellenőrzési jegyzőkönyv, mint közokirat tartalmazza, és az ebben foglaltakat a felperes nem döntötte meg. A 79086/2010. számú állásfoglalás és a Feljegyzés kapcsán az alperes bizonyította, hogy az ezek kiadásának

alapjául szolgáló modell nem azonos a helyszíni ellenőrzéskor tapasztalttal, és az állásfoglalásnak nincs kötelező ereje. Az MKEH 2012. április 2-án kelt tájékoztatója is az alperesi álláspontot támasztja alá. Az üzembe helyezés előtt tanúsított körültekintő magatartás egyébként sem befolyásolja a rendszer szerencsejátékká minősítését, illetve ennek feltételeit, mert a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében a közjogi felelősség objektív jellegű.

A tényállás további tisztázása érdekében nem szükséges a perben igazságügyi szakértő kirendelése. A terminál ugyanis szerver alapú üzemeltetést valósít meg, amelynek alapvető jellemzője, hogy a szerver tárolja a jelentőséggel bíró működési beállítások és adatok halmazát, ezek kiolvasása csak a szerveren keresztül lehetséges. A beállítások és adatok egy későbbi kiolvasás során megváltoztathatók, a rendszer nem képes a változások és módosítások kezelésére. A felperes nem bizonyította, hogy a rendszer nem változott, illetve hogy a kezdetektől fogva ugyanaz a verziója érhető el a terminálon, nem cáfolta meg az eltérő verziószámokra vonatkozó alperesi hivatkozást sem. A szakértő kirendelése esetén a terminál, mint kliens egység vizsgálata nem megfelelő eljárás, mivel a terminál önmagában működésképtelen és semmi nem garantálja, hogy a kirendelésre kerülő szakértő ugyanazt a rendszert vizsgálná, mint amilyen az ellenőrzéskor helyszínen talált éles rendszer volt. A rendszer nem rendelkezik változáskezelő tanúsítvánnyal, ilyet a felperes a perben sem bizonyított. A rendszer, a terminál minősítése az alperes hatáskörébe tartozik, ez nem informatikai, hanem jogi szakkérdés.

A felek között nem volt vita a tekintetben, hogy az ellenőrzéssel érintett berendezés alkalmas volt játék céljára. A terminál készpénz behelyezése nélkül nem működött, az összeg valós funkciója az volt, hogy a készpénz behelyezése után lehetett igénybe venni a játék szimulációt, oly módon, hogy ezt választva az egyenleg a játékprogramban felhasználható egyenlegként jóváíródott. A behelyezett pénz játék szimuláció választása esetén tétként funkcionált, e nélkül nem lehetett a játékprogramot használni. Az ellenőrzéskor megállapítható tények alapján a nyerő kombináció bekövetkeztekor a kreditegyenleg növekedett. A felperes nem bizonyította, hogy a nyerőkombináció esetén bekövetkező kreditnövekedést nem a nyerés, hanem a reklám megtekintés okozta volna. Az elért nyeremény pénzben történő kifizetésének hiánya nem ad alapot arra, hogy az Szjtv. szerinti nyeremény fogalmi elemeinek hiánya kerüljön megállapításra. A játékprogram használata során a kredit növekedésére a játékosnak semmilyen ráhatása nem volt, ezt kizárólag a rendszer (program) döntötte el. Az alperes helytállóan utalt az Szjtv. indokolása szerinti ügyességi játék, vegyes játék, valamint tisztán, véletlenül alapuló játék kategóriák közül ez utóbbira, mely szerint a terminálon tapasztalt játékmenet során, a játék menetére, a nyereményre nincs ráhatása a játékosnak, így kizárólag véletlenül alapuló szerencsejátékról van szó.

Az ellenőrzési jegyzőkönyvben és a határozatban rögzített játékmenet egyértelműen alátámasztja, hogy a nyerőkombináció bekövetkeztekor növekedett a kreditegyenleg, amelynek növekedéséhez az ellenőrök nem tekintettek meg reklámot, mivel illet a jegyzőkönyv nem nevesít. A bizonyítási kísérlet is igazolja, hogy még felturbózott működés esetén is bekövetkezik kreditegyenleg növekedés reklám megjelenítés nélkül. Az a tény, hogy a játékok kizárólag interneten keresztül érhetők el, nem befolyásolja a szerencsejáték minősítést.

A játékprogram nem a böngészőn keresztül fut, amit egyértelműen igazol, hogy a böngésző nem képes bankjegy és érme elfogadót, üzemeltetéshez szükséges chip kártyát kezelni, a behelyezett pénzt nem képes játékprogram egyenlegeként megjeleníteni.

Más hatósági eljárásokra, büntetőeljárásokra alapított felperesi hivatkozások sem alkalmasak az alperesi határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 4.§-a szerinti szabályozásra figyelemmel. Az alperes határozata az MKEH 2014. január 29-i állásfoglalása alapján is megalapozott, de e nélkül is jogszerűnek tekintendő érdemi döntés.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát, másodlagosan hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy a jogerős ítélet nem felel meg a Pp. 3. § (1) bekezdésében, 206.§ (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében, 336/A.§ (2) bekezdésében, Szjtv. 1.§ (1) bekezdésében, 26.§ (1) bekezdésében, 29/A.§ (1) bekezdésében foglaltaknak. Fenntartotta keresetben is kifejtett jogi álláspontját. Sérelmezte, hogy a perben sem került sor szakértő kirendelésére. Álláspontja szerint az első fokú bíróság az általa becsatolt szakértői véleményeket tévesen rekesztette ki a bizonyítékok köréből, a bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül és logikátlanul mérlegelte, indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Hangsúlyozta, hogy az eddigi szakértői vélemények egyike sem tárt fel szerencsejáték elemeket és a rendszert vizsgáló alperesi munkatársak sem. A szerveren működtetett játékprogram vizsgálata nem tartozik a MKEH határákörébe, amely egyébként bevonása nélkül olyan dokumentum állományból dolgozott, amit kizárólag az alperes bocsátott a rendelkezésére.

Kifejtette, hogy a pénzeszköz nem tét, hanem a kupon vásárlás ellenértéke, ezért nem állapítható meg nyeremény. Az, amit az alperes ennek tekintett, reklámjövőírás, mivel kizárólag a reklámok megtekintése növeli a felhasználó kreditegyenlegét. Nincs a terminálon véletlenszerű elem, mert a felhasználó pontosan nyomon tudja követni a kupon és kreditegyenlegének alakulását, információt kap arról is, hogy következő kuponvásárláshoz kapcsolódik-e, és a reklám megjelenítésnek és jövőírásnak mekkora az értéke. A

kuponvásárlás nem csak játék szimuláció során valósulhat meg, hanem pl. tájképek nézegetése, vagy akár fekete képernyő mellett is.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes a perben a határozatába foglalt tényállás megcáfolására konkrét bizonyítékot nem nyújtott be. Az ellenőrzési jegyzőkönyvben és a határozat indokolásában rögzített játékmenet egyértelműen alátámasztja, hogy a nyerőkombináció bekövetkeztekor növekedett a kreditegyenleg, amely növekedéshez az ellenőrök nem tekintettek meg reklámot, mivel reklámmegtekintés a jegyzőkönyvben nem szerepel. A rendelkezésre álló adatok alapján bizonyított, hogy a felperes és a terminálszolgáltatást igénybe vevő játékos között nem egy engedélyhez egyébként nem kötött áruvásárlási vagy szolgáltatási szerződés, hanem ténylegesen egy szerencseszerződés jött létre. A felperes a helyszíni ellenőrzéskor tapasztaltakhoz képest eltérő működésű rendszerekre csatolt be állásfoglalásokat, szakvéleményeket, és még a bizonyítási kísérletre sem sikerült rendszerét olyan állapotban bemutatni, hogy az általa hivatkozott működési jellemzőket produkálja. Szakértői bizonyítással nem lehet megállapítani, hogy az érintett rendszer nem az ellenőrök által helyszínen feltárt módon működik-e vagy sem. A játék eredményét kizárólag a véletlen döntötte el, a játékprogramban nyerőkombináció elérése esetén mindig kreditnövekedés állt be, a kreditnövekedés nyereség volt. Irreleváns, hogy a terminál használata során jelenik-e meg reklám, mert a reklám megjelenítése semmilyen kreditnövekményt nem idézett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos:

A közigazgatási hatósági eljárás hivatalból indult, ezért az alperest terhelte a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettség. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdése és az Szjtv. 7/A.§ (1) bekezdése értelmében a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. A Ket. 50 § (3) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a hatóság által hivatalosan ismert és köztudomású tényeket nem kell bizonyítani. A Ket. 50.§ (4) bekezdése szerint olyan bizonyíték használható fel a hatósági eljárásban, amely alkalmas a tényállás tisztázásának megkönnyítésére, bizonyíték különösen: az ügyfél nyilatkozata, irat, tanúvallomás, szemléről készült jegyzőkönyv, szakértői vélemény, hatósági ellenőrzésen készült jegyzőkönyv és tárgyi bizonyíték. A Ket. 50.§ (6) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a hatóságnak a bizonyítékokat egyenként és összességükben kell értékelnie, ezen alapuló meggyőződése szerint kell megállapítania a tényállást.

A Ket. 72.§ (1) bekezdés e) pontja kimondja, hogy az ügy érdemében

hozott határozat indokolásának tartalmaznia kell tényállást, az ennek alapjául elfogadott bizonyítékokat, az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást, és mellőzés indokait, azokat a jogszabályhelyeket, amelyek alapján a hatóság a döntést hozza. A határozat indokolásának alapvető célja, hogy a döntést ténybelileg és jogilag is megalapozza. A közigazgatási határozat meghozatalát megelőző ellenőrzések, hatósági és egyéb eljárási adatok, tények, körülmények, bizonyítékok a bírósági felülvizsgálat során csak akkor vehetők figyelembe, ha ezeket az ügy érdemében hozott jogerős, keresettel támadott határozat is tartalmazza.

A bíróságnak közigazgatási perben mindig a konkrét keresettel támadott határozat jogszerűsége tárgyában kell döntenie. A Pp. 339/A.§-a előírása szerint a közigazgatási döntést a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján kell felülvizsgálni, az idő múlása, a jogszabályok módosulása, a körülmények változása utólag nem tehet egy határozatot jogszerűvé, vagy jogsértővé.

A Pp.336/A.§ (2) bekezdése szerinti szabály értelmében, ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv tényállás megállapítási kötelezettségének nem tett eleget a közigazgatási szerv köteles a határozata alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja.

A felperes iratszerűen hivatkozott arra, hogy a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékait az alperes nem vizsgálta meg, ezért az alperes határozata nem felel a Ket. 72.§ (1) bekezdés eb), ec) és ed) pontjaiba foglaltaknak. Az alperes határozata indokolásában nem ismertette a felperes által benyújtott, de el nem fogadott bizonyítékokat, mellőzésük okait sem tárta fel, kizárólag az általa készített jegyzőkönyvre és utóellenőrzésére hivatkozott, mely utóbbi kapcsán egyébként a beszerzett adatok elemzését nem határozatának meghozatala előtt, hanem az követően készítette el.

Az alperes csak a peres eljárás során ellenkérelmében, előkészítő irataiban tért ki a felperes által előterjesztett érvek, adatok, tények, bizonyítékok, így egyebek mellett a felperes által becsatolt szakértői véleményekkel, állásfoglalásokkal kapcsolatos adatok vizsgálatára, értékelésére, és csak a perben csatolta be a merevlemezzről lementett adatok elemzését, az MKEH határozatát alátámasztó okiratait. Ezek azonban, ahogyan erre az előzőekben a Kúria már rámutatott, nem alkalmasak az érdemi határozat hiányosságainak pótlására. Ezt nem csak az előzőekben nevesített törvényhelyek zárják ki, hanem az is, hogy hiányos tényállású, a törvényi tényállási elemek megvalósulása tekintetében részletes indokolást nem tartalmazó határozat esetén az ügyfél jogorvoslathoz való joga nincs teljes körűen biztosítva. Abban az esetben ugyanis, ha a felperes csak a perben ismeri meg az alperes érdemi

álláspontját a jogvita eldöntése szempontjából valamennyi releváns tény, körülmény, bizonyíték kapcsán, akkor már nincs lehetősége a Pp. 335/A.§ (1) bekezdése szerinti szabályozásra figyelemmel keresetváltoztatásra, kereset kiterjesztésre. A Kúria ezért a Ket. előzőekben megjelölt jogszabályi rendelkezéseinek megsértését az ügy érdemi eldöntésére is kiható lényeges, bírósági eljárásban nem orvosolható eljárási jogszabálysértéseknek tekintette.

Az Szja tv. 26.§ (1) bekezdése értelmében nem vitásan az alperes hatáskörébe tartozik annak eldöntése, hogy valamely berendezés pénznyerő automatának minősül-e vagy sem. E jogkérdésben való döntést megelőzően azonban a határozathozatalhoz, a jogszerű minősítéshez szükséges adatok, tények teljes körű feltárása, bizonyítása, az ellentmondások tisztázása is az alperest terheli. Az alperesnek továbbá a minősítés tekintetében érdemi döntését bírósági felülvizsgálatra alkalmas módon kell meghoznia, tehát határozatában a Ket. 72.§-a szerinti törvényi követelményeknek megfelelően kell ismertetnie, hogy az Szjtv 26.§ (1) bekezdése szerinti tényállás valamennyi elemének megvalósulását, és azt, hogy jogi minősítését az adott konkrét ügyben mely okoknál, bizonyítékoknál fogva tarja megállapíthatónak. Abban az esetben pedig, ha a tények tisztázásához egyértelmű megállapításához a ténybeli következtetések levonásához szakértelem szükséges, akkor szakértő kirendelése iránt kell intézkednie. Különösen fennáll ez abban az esetben, ha az ügyfél, jelen esetben a felperes a tényeket vitatja, észrevételt terjeszt elő, amelyhez általa beszerzett szakvéleményeket, állásfoglalást, Feljegyzést csatol. (Az alperes mellőzheti a szakértői bizonyítást, de e döntésének indokait éppúgy ismertetnie kell határozatában, mint pl. a merevlemezről lementett adatokat, illetve ezek értékelését, az egyes törvény tényállások megvalósulását alátámasztó bizonyítékait. A határozathozatalt követően alperes által elkészített, beszerzett, peres eljárás során becsatolt elemzések, vélemények, állásfoglalások nem alkalmasak a határozat jogszerűségének alátámasztására, hiányosságainak pótlására.)

Az ügyben egy informatikai eszközről, elemeiről, moduljairól, az ezek közötti kapcsolatról, a felhasználás lehetőségeiről, illetve egy konkrét felhasználás tényének, az ebből levonható ténybeli és jogkövetkeztetésről kell döntést hozni. Ezért, abban az esetben, ha az alperes fenntartja jogi álláspontját, mely szerint az ellenőrzéskor tapasztaltak nem azonosak az Általános Szerződési Feltételek szerinti, a felperes javára szóló állásfoglalások alapjául szolgáló adatokkal, akkor bizonyítania kell, hogy melyek azok az adatok, elemek, amelyek ezektől eltérnek. Igazolnia kell álláspontját, mely szerint az ellenőrzéskori adatok utólagos vizsgálata már nem lehetséges, a terminál adatai (miért, hogyan, mikor, ki által, milyen módon ...stb.) megváltoztathatók, a terminál önmagában nem működőképes, a reklámoknak és egyéb felperes által

megjelölt adatoknak nincs jelentősége, a véletlen szerepét, azt, hogy a játékot kizárólag a program működteti, a berendezés elektronikusan vezérelt, a kredit növekedése nem függ a reklámtól, és a felperes által megjelölt egyéb tényezőktől sem, illetve hogy létezik-e eltérés a terminál kikapcsolt és működésben lévő (jegyzőkönyv szerinti) állapota között (ha igen, akkor ez miben nyilvánul meg), a merevlemez kiolvasásával milyen olyan kétségbe nem vonható adatok nyerhetők, amelyek az ügy érdemi eldöntése szempontjából relevánsak. Feltárást igényel, hogy mi az azonosság illetve az eltérés az alperes, illetve a felperes által közölt adatok között, és ennek szakmai szempontból mi lehet, illetve a konkrét ügyben mi az indoka. Mindezek tisztázása olyan technikai (és nem jog) kérdés, ami csak a rendszer és a terminál informatikai szakértői vizsgálata alapján dönthető el. Egy informatikai berendezés kapcsán a jellemzők meghatározása informatikai szakértő feladatkörébe tartozik, aki választ tud adni arra a kérdésre, hogy az ügyben rendelkezésre álló adatok szerint a rendszer lényegét érintő változásokról van-e szó, avagy sem, illetve történt-e, ha igen milyen változtatás, van-e összefüggés a játékeredmény és a kreditegyenleg változása között, ha igen az milyen természetű. Nem dönthető el szakértői vizsgálat nélkül az sem, hogy léteznek-e az informatikában olyan elismert módok, amelyek kizárják a változtatást és ezek alkalmazása jelen esetben biztosított-e vagy sem. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a merevlemez kimásolás összefüggést nem vizsgál, erre vonatkozó adatok az iratokban nem találhatók. (A merevlemezről kinyert adatokból az tűnik ki, hogy a játék szimulációval kapcsolatban sok képernyőkép áll rendelkezésre, ezeken különféle számadatok szerepelnek, azonban olyan kapcsolat, illetve összefüggés egyértelműen - szakértelem hiányában - nem állapítható meg, mely szerint egy adott terminálon egy adott időpontban tényleges pénzbefizetéseket, vagy tényleges készpénzkifizetéseket takarna. Az sem egyértelmű, hogy a kinyert számadatok ténylegesen tétnek vagy nyereménynek minősíthetők-e, továbbá, hogy a véletlennek igazoltan szerepe lett volna az eszköz használat során.) Az első fokú bíróság ítéletében nem adta indokát annak, hogy e körben mely olyan - szakértői véleményt nem igénylő adatokra, bizonyítékokra alapítottan találta az alperes határozatát a felperes által vitatott körben bizonyítottnak, a perben vitatott terminál ellenőrzéskori működtetése kapcsán mely okok miatt tekintette az alperes ellenkérelmében, előkészítő irataiban részletezett adatokat, ténybeli következtetéseket bizonyított tényeknek.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet és az alperes határozatát Pp. 275.§ (4) bekezdése, 339.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte.

Az alperesnek az új eljárást a Kúria ítéletében kifejtettekre

figyelemmel kell lefolytatnia. Az alperesnek a bizonyítási eljárás eredményeként olyan határozatot kell hoznia, amely megfelel a jogvita eldöntésére irányadó eljárási és anyagi jogi jogszabályi rendelkezéseknek.

A perköltségre vonatkozó ítéleti rendelkezés a Pp. 78.§ (1) bekezdésében és a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdésében foglaltakon alapul.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezések az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontjában, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakon alapulnak.

Budapest, 2015. február 12.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró